

нието, което точката образува — дължина. По-неже е дошълъ на планината да се лѣкува, пжт-никътъ избира стрѣменъ пжтъ, съ което образува втората посока на движение — височина. Най-после, когато реши да слѣзе, той образува третата посока на движение — дълбочина. При това движение, точката образува прави и остри жгли, които се отличаватъ единъ отъ другъ по разтвора си: правиятъ жгълъ е по-отворенъ отъ острия. Това зависи отъ отношенията, които разумнитѣ същества иматъ помежду си.

Сега се явява въпросътъ, защо правиятъ жгълъ е по-отворенъ отъ острия и тжпъ жгълъ? Това се дължи на препятствията, които линиитѣ срѣщатъ въ пространството. Като изучавате геометрическитѣ фигури и тѣла, вие дохождате до ония вжтрешни закони, които работятъ въ разумната природа. Същитѣ закони се прилагатъ и въ живота. Ето защо, когато изучава геометрията, човѣкъ трѣбва да разбира нейния вжтрешенъ смисълъ, да може да си служи съ нея въ живота. Тази геометрия наричаме „жива геометрия“. Съ нея си обясняваме, защо даденъ човѣкъ, при обработване на земята, не образува една и съща фигура. Единъ човѣкъ образува трижгълникъ, другъ — квадратъ, трети — петожгълникъ и т. н. Това зависи отъ силитѣ, съ които човѣкъ разполага и отъ препятствията, които срѣща на пжтя си. Тази е причината, дето единъ човѣкъ се уморява повече отъ другъ. Когато човѣкъ се уморява, това показва, че той е рабо-